
KAIKKI VALTA NEUVOSTOILLE!

Vallankumous on käynnissä. Heinäkuun päivinä tulitettu ja Moskovan neuvottelukokouksessa „haudattu“ vallankumous nostaa jälleen päätään murtaen vanhoja esteitä ja luoden uutta valtaa. Vastavallankumouksen ensimmäinen juoksuhautalinja on vallattu. Kornilovin jälkeen perääntyy Kaledin. Taistelun tulessa elpyvät kuolemaisillaan olleet Neuvostot. Ne käyvät jälleen peräsimeen johtaen vallankumouksellisia joukkoja.

Kaikki valta Neuvostoille!— sellainen on uuden liikkeen tunnus.

Kerenskin hallitus lähtee taisteluun uutta liikettä vastaan. Jo Kornilovin kapinan ensimmäisinä päivinä se uhkasi hajoittaa vallankumoukselliset Komiteat nimittäen kornilovilaisuutta vastaan käytyä taistelua halveksivasti „omavaltaisuudeksi“. Siitä lähtien on taistelu Komiteoita vastaan yhä voimistunut muuttuen viime aikoina avoimeksi sodaksi.

Simferopolin Neuvosto vangitsee Kornilovin kapinaan osallistuneen tunnetun Rjabushinskin. Mutta vastaukseksi siihen Kerenskin hallitus antaa määräyk-

sen „ryhtyä toimenpiteisiin Rjabushinskin vapauttamiseksi ja niiden henkilöiden vetämiseksi edesvastuuseen, jotka ovat hänet laittomasti vanginneet“ („Retsh“).

Tashkentissa siirtyy kaikki valta Neuvoston käsiin ja vanhat viranomaiset syrjäytetään. Mutta vastaukseksi tähän Kerenskin hallitus „ryhtyy moniin toimenpiteisiin, joita toistaiseksi pidetään salassa, mutta joiden pitäisi vaikuttaa mitä tehokkaimmin työväen ja sotilaiden edustajain Tashkentin Neuvoston riehaantuneisiin toimihenkilöihin“ („Russkije Vedomosti“).

Neuvostot vaativat Kornilovin ja hänen asekumppaniensa jutun ankaraa ja kaikinpuolista tutkimista. Mutta vastaukseksi siihen Kerenskin hallitus „supistaa tutkimuksen vähäistä henkilömäärää koskevaksi ja jättää käyttämättä eräitä hyvin tärkeitä lähteitä, jotka antaisivat mahdollisuuden määrittellä Kornilovin rikoksen maanpetokseksi eikä ainoastaan kapinaksi“ (Shubnikovin selostus, „Novaja Zhizn“).

Neuvostot vaativat erontekoa porvaristosta ja ensi kädessä kadeteista. Mutta vastaukseksi siihen Kerenskin hallitus käy neuvotteluja Kishkinien ja Konovalovien kanssa kutsuen heitä hallitukseen ja julistaen hallituksen „riippumattomuuden“ Neuvostoista.

Kaikki valta imperialistiselle porvaristolle! — sellainen on Kerenskin hallituksen tunnus.

Epäilyksille ei ole sijaa. Edessämme on kaksi valtaa: Kerenskin ja hänen hallituksensa valta sekä Neuvostojen ja Komiteoiden valta.

Näiden kahden vallan välinen taistelu on nykyisen ajankohdan luonteenomainen piirre.

Joko Kerenskin hallituksen valta, ja silloin meillä on tilanherrojen ja kapitalistien herruus, sota ja rappiotila.

Tai Neuvostojen valta, ja silloin meillä on työläisten ja talonpoikain herruus, rauha ja rappiotilan lopettaminen.

Näin ja vain näin asettaa itse elämä kysymyksen.

Vallankumous on asettanut tämän kysymyksen jokaisen valtapulan aikana. Joka kerta ovat herrat sovittelijat vältelleet suoran vastauksen antamista ja vältellessään luovuttaneet vallan vihollisille. Kutsuessaan koolle neuvottelukokouksen Neuvostojen edustajakokouksen asemesta sovittelijat halusivat vielä kerran päästä livahtamaan ja luovuttaa vallan porvaristolle. Mutta he erehtyivät laskelmissaan. On tullut aika, jolloin vastauksen antamista ei voida enää välttää.

Elämän asettamaan suoraan kysymykseen vaaditaan selvä ja suora vastaus.

Neuvostojen puolesta tai niitä vastaan!

Tehköt herrat sovittelijat valintansa!

*„Rabotshi Putj“ № 13,
syyskuun 17 pnä 1917
Pääkirjoitus*